

[Nøhr.]

Valgret. Eksempler fra Amdsraadsvalget i Fjor med Udslettelse af 30—50 pCt. af Valgerne som Følge af eller i det væsentlige som Følge af Skattebestemmelserne var i øvrigt ikke ualmindelige.

Selv om nu Valgretsfortabelse kun under Kriseforhold antager et saa stort Omfang, lader det sig dog ikke benægte, at ogsaa under mere almindelige Forhold griber 6 Kvartalers-Bestemmelsen urimelig stærkt ind i økonomisk vanskeligt stillede Borgeres Valgret. Alle Kommunalbestyrelsesmedlemmer kender Eksempler herpaa. De kender Arbejderen, som rammes af langvarig Arbejdsløshed, der gør det umuligt for ham at være à jour med sin Skat; de kender Landmænd, der er spændt saa haardt for med Gældsforpligtelser og paa anden Maade, at de, skønt de i ingen Henseende flottes sig, har været ude af Stand til — trods den bedste Vilje — at undgaa at sakke nogle Kvartaler bagud med Skatten; de kender Haandværkere og handlende, som er kommet i Slæb med deres Kommuneskat, fordi det har knirket med at faa deres Regninger honoreret.

Det kan vel siges, at det er ikke værst for de allermindste Indtægter, de rent minimale Beløb er nu engang lettere at faa fremskaffet i en snæver Vending, men haardest har 6 Kvartalers-Bestemmelsen i Almindelighed ramt de jævne Middelstandsborgere, hvis Skat ikke er helt ubetydelig, og som sædvanligvis ingen særlige Hjælpekilder har: at ty til. Det er en Svækkelse og Forringelse af det kommunale Folkestyre at sætte disse Borgere uden for al Medbestemmelse; de føler Valgretsberøvelsen som en Uret, og de har paa ingen Maade fortjent den Deklassering, som de paa denne Maade rammes af. Det er disse Borgere rundt om i Kommunerne, Lovforslaget vil give en Mulighed for at bevare Valgretten. Det er til dem, vi siger, at hvis de kan stampe 2 Kvartalers Skat frem inden Valget, saa skal Valgretten ikke tages fra dem.

Nu er det muligt, at en Del praktiske Kommunalmedmænd heroverfor vil sige, at har 6 Kvartalers-Bestemmelsen været for haard over for Skatteydere, der gerne vil, men ikke kan betale deres Restancer inden Valget, saa har den til Gengæld virket ganske heldig som Inkassationslov over for nogle bedre stillede, men alligevel slæbende Skatteydere, som derved har faaet en Opstrammer til at komme à jour med deres Skat til Valget, og endvidere har den skaffet Penge ind fra en Del andre Skatteydere, som ellers overhovedet ikke vilde have be-

talt noget af deres Skat, men som ved Valget er mødt frem med de 6 Kvartalers Skat, alene for at faa Valgret. Men hvis en Valglov skulde søge alle disse Hensyn opfyldt, saa maatte den have flere Sæt Valgretsbetingelser, nemlig et Sæt for de Skatteydere, der gerne vil betale inden for Fristen, men ikke kan, og et andet Sæt for dem, der nok kan, men ikke vil. Det lader sig nu engang ikke gøre, den praktisk farbare Vej til at komme Retfærdigheden nærmest, det er at lempe Valglovens Skattebetingelser saaledes, som det her foreslaas, og saa tage fat paa Inddrivelsesspørgsmaalet paa anden Maade.

Dette Problem med Inddrivelsen kan og skal ikke løses gennem en Valglov. Det maa være Skattelovene, der skal give Kommunerne de nødvendige Midler i Hænde til at sikre Skatternes Betaling, og hvis de bestaaende Bestemmelser i saa Henseende ikke er tilstrækkelige, saa maa de søges forbedret. Der kan ikke være nogen Uenighed om selve den samfundsmoralske Side af Sagen. Om Ligningen alle Steder er saa god, som den burde være, er et Spørgsmaal for sig. Men naar der ved Ligningen er taget de Hensyn til Skatteevnen, som Loven hjemler, og som Ligningsmyndighederne har fundet rimelige, og Evnen ikke ødelægges ved særlige Forhold, saa er det en simpel Borgerpligt for baade smaa og store Skatteydere at faa deres forholdsmæssige Part betalt. De, der systematisk søger at unddrage sig denne Pligt, de, der bruger deres Penge til alt muligt andet, saa Kommunekassen narres trods alle Pantefogedens Besøg — og saadanne Mennesker findes, og de findes baade i By og paa Land, baade blandt Familieforsørgere og ugifte, og baade blandt Lønarbejdere og selvstændige —, de er daarlige Kammerater i det fælles Samfund. Det er en meget ringe Bedrift at skubbe sin Part af Bidragene til de fælles Formaal over paa andre, hvis Bæreevne ofte kan være mindre.

Den anden af de foreslaaede Hovedændringer er Nedsættelsen af Opholdstiden til det halve, saaledes at man ikke mere skal have boet i Kommunen i hele det forudgaaende Kalenderaar, men kun i det halve, og altsaa har Valgret ved Valget i Foraaret 1937, naar man har haft Ophold siden 30. Juni 1936. Mit Parti havde gerne set, at Opholdstiden var blevet yderligere forkortet, da Bestemmelsen stadig vil ramme en Del Tjenestemænd, Arbejdere og erhvervsdrivende, som har maattet flytte til en ny Kommune. Jeg er ganske klar over, at det er tekniske Hensyn til Valglisternes Udarbejdelse, saaledes som det allerede er sagt, der